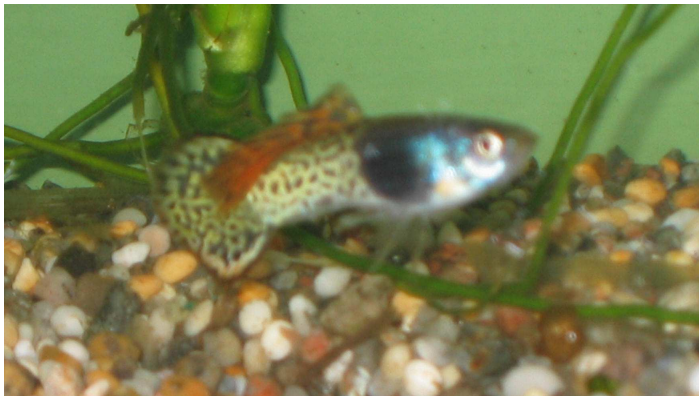

Mina erfarenheter, intresse och upplevelser av rundstjärter (hos fiskar).

Av Olle Boberg, från Svenska Guppybrev 4/2003

Mina första rundstjärter erhöj jag av Johannes Schneider i Wien vid mitt besök där år 1996 - 97 om jag minns rätt. Jag har tidigare beskrivit (SGB nr 3/97) hur Hans, som han kallas, hade det ordnat med filter anläggning, hyllor, planering och priser han erhållit. Det fanns pokaler överallt i den lilla men mycket väl organiserade lägenheten.

Jag fick med mej en dräktig hona hem till Sverige och har odlat stammen sedan dess. Under åren som gått har jag fått påspädning av djur som kommit till våra utställningar 1998 och 2001. Det var en rundstjärstam med röd filigranteckning och en liten mörk avslutning på stjärtfenan hos hanarna. Orsaken till den mörka avslutningen är den s.k. flavusgenen, beskriven av Winge/Ditlevsen år 1947. Anlaget kan ligga både hos hanar och honor (Xfla/-Yfla). Överkorsning från X till Y-kromosom och vice versa är enligt Winge inte ovanligt, men frekvensangivelse saknas dock.

Dåligt foto av korsning pink-filigran rundstjärta (för lång ryggfena)

När Klaus Thede och Thomas Lindgren åstadkom den blå pinkrundstjärten med moskvablå framkropp (och metallik?) försökte jag mej på att korsa denna stammens hanar med min stams honor. Resultatet blev förvånande nog en form av triangelstjärta med konkav avslutning och röd filigranteckning. Efter några inavelsgenerationer och lite fri avel i separat akvarium, lyckades jag åstadkomma en typ av hanar med något filigranteckning, moskvablå framkropp och mörk avslutning på stjärtfenan. Efter att ha funnit åtminstone fem ganska lika hanar av denna typ har jag kopplat ihop dessa med ett antal honor som jag anser vara av något så när ren Schneideravkomma. Denna stams honor känns lätt igen på att de har en speciell mörk framtoning över bröstorgans revben, vilket i sin tur ger dem intrycket av att vara på ett sätt tvärrandig.

Klaus Thede har fortfarande kvar den blå pink stammen och har gjort samma erfarenheter som jag beträffande korsningen med filigranrundstjärten. Klaus säger att om man vill ha den mörkblå rundstjärten som resultat i avkomman så måste man använda de honor som visar pinkanlag, nämligen de som har de mörka fjällen på mitten av kroppen och den ljusare stjärtroten.

I de olika akvarier där jag utfört korsningar i mer eller mindre fri avel har jag funnit den blå varianten i samtliga. Det har också förutom den varianten som jag valde som snyggast också dykt upp en variant som på minner om ormskinn i stjärtröten. Ni vet den där med långsgående färgfält i stjärtröten och mörka fläckar i stjärtfenan samt även mörk avslutning på stjärtfenan.

Förutom korsningen med filigrantecknade honor och de rundstjärthanar som hade moskvablå framkropp, filigranteckning och den mörkare avslutningen på stjärtfenan släppte jag innan dess ihop samma fem hanar med några honor av typen ej pink. Dessa har nu sedan de blivit könsmogna börjat föda yngel, som överlever tack vare grönt plasttrassel i akvariet. Ännu så länge är de för små för att man skall kunna se någon färgteckning.

Undersvärd pink hane med mönster.

Under tiden som detta pågick dök det också av någon underlig anledning upp pinkblå undersvärd med mycket vackert mönster i bakkroppen.

Av nyfikenhet korsade jag tre dylika hanar med tre undersvärdhonor. Resultatet blev stora till största delen osymmetriska dubbelsvärd. Några av dem har ett litet svärd upptill. Några saknade den moskvablå framkroppen. Några hade vackra färger och saknade filigranteckning (ormskinn) och även dylika med slöjliknande stjärt (igenvuxen dubbelsvärd). Hanarna växte snabbt och blev relativt stora. Av någon anledning tycker jag mig kunna ana ett inslag av lyra. Möjligen kan orsaken vara att en lyrhona av misstag sluppit in bland pinkhanarna. Lyrstammen lämnar ganska ofta hanar med för långt svärd nedtill, ett fel som jag gör allt för att gallra bort. Framtiden får väl visa om jag gissat rätt.

Avkommans honor sattes för sig och ett mindre antal av dem sattes så småningom ihop med fäderna. En av fäderna dog av någon anledning men de övriga och ytterligare en pinkundersvärdhane med något mindre svärd än på bilden sattes också ihop med döttrarna.

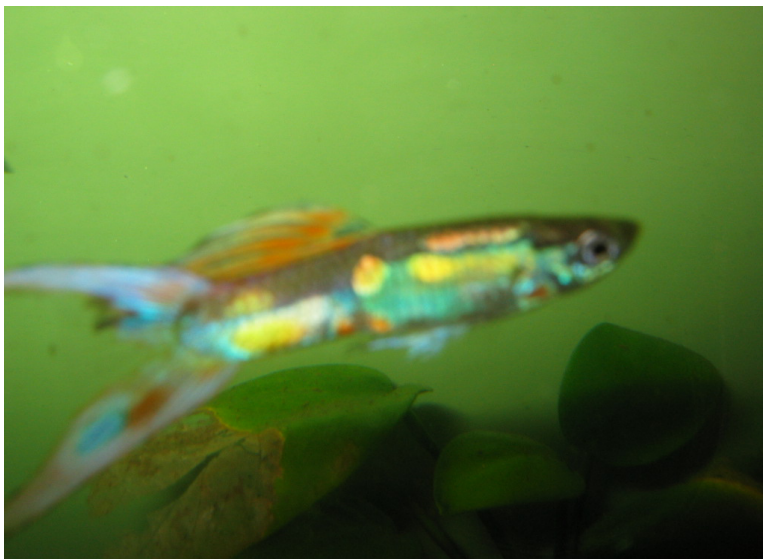
Hitintills har jag funnit tre hanar som ser blå ut och en av dem har med säkerhet ett undersvärd. De är ännu, i mitten av november 2003, bara ca en månad gamla. Det är knappast någon talrik avkomma trots att fiskarna släpptes ihop redan den 15 maj 2003.

Jag återkommer med ytterligare rapport om det blir något att rapportera.

Om vi inte lyckas åstadkomma bilderna i färg vid kopiering får vi försöka om det går att ta in bilderna på hemsidan, alternativt kan jag sända dokumentet med bilder via internet till den som så önskar.

Ett par av F1 generationens hanar

Ännu en hane av F1 avkomman